

МОЛОДІ, ПРАВНИКАМ, ПРАКТИКАМ

ЮРФАКТИ ПЛЮС

№ 13 (27)

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
ІФ № 580 – 148Р від 24. 11. 2011 р.

У НОМЕРІ

ІНТЕРВ'Ю

З МАРІЄЮ КУБІШИН,
МЕНЕДЖЕРОМ CIRCLE SURROGACY
БОСТОН, ШТАТ МАССАЧУСЕТС, США

стор.8

ЗДІЙСНЕННЯ ПЕРЕВАЖНИХ ПРАВ
В КОРПОРАТИВНИХ ВІДНОСИНАХ:
ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ

стор.10

Державний земельний банк
як основний чинник станов-
лення і розвитку обігу зе-
мель в Україні

стор. 4

Захист прав споживачів кредитних послуг у третейсь-
ких судах: проблемні питання

Як свідчить практика, рівень третейських застережень при укладанні кре-
дитних договорів носить майже абсолютний характер. Банківські установи
практикують вирішення цивільних та господарських спорів (у т.ч. тих, що ви-
пливають із кредитних правовідносин), у третейських судах – недержавних не-
залежних органах, до утворення яких вони здебільшого і причетні (наприклад,
Третейський суд при Асоціації українських банків).

стор. 3

Нормативи щодо регулювання відносин власників
та користувачів суміжних земельних ділянок

На сьогодні основними актами, що містять нормативи, які стосуються ре-
гулювання сусідських відносин, можна вважати Державні будівельні норми
(ДБН) 360-92** «Містобудування. Планування і забудова міських і сільських
поселень», затверджені наказом Держкоммістобудування від 17.04.1992 р.
№ 44, які поширюються на проектування нових і реконструкцію існуючих
міських і сільських поселень України.

стор. 5

Керівником прикарпатських динамівців обрано
генерала міліції Олега Сала

стор. 2

Дорогі, прекрасні жінки,
милі та тендітні дівчата!

Земля зітхає ледве чутно
і прокидається від сну...

І березень дарує чудо,
розпочинаючи весну.

Це чудо-в усмішках чарівних,
у морі квітів навкруги.

Ми Вас вітаємо зі світом,
найкращі, милі, дорогі!

Ві святом
БЕРЕЗНЯ!

Про результати участі доцента
кафедри кримінального права
Олександра Загурського у
Міжнародному науковому семінарі
«Актуальні проблеми кримінального
процесу та криміналістики» (М. Грод-
но, Республіка Білорусь)

стор.9

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ:

Алла Зеліско
ДЕРЖАВНА РЕЄСТРАЦІЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ:
ЕФЕКТИВНИЙ МЕХАНІЗМ ЗАХИСТУ ПРАВ
ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИТОРІВ ЧИ СВОЄРІДНА
ФОРМАЛЬНОСТЬ?

Катерина Гичка
Судовий захист невизнаних прав

Керівником прикарпатських динамівців обрано генерала міліції Олега Сала

В Івано-Франківську відбулася позачергова конференція обласної організації фізкультурно-спортивного товариства «Динамо». Її делегати обрали нового керівника прикарпатських динамівців – начальника УМВС в області генерал-майора міліції Олега Сала.

Присутній на цьому заході перший заступник голови ФСТ «Динамо» України Віктор Руденко запро-

понував кандидатуру начальника обласного УМВС Олега Сала, яку делегати одногосно підтримали. До новообраного складу президії, крім голови, ввійшли 16 керівників динамівських колективів і структурних підрозділів.

Олег Сало, який свого часу очолював Львівську та Рівненську обласні організації ФСТ «Динамо», подякував делегатам за вис-

ловлену підтримку й запевнив, що разом із новообраним складом президії докладатиме всіх зусиль для розвитку динамівського руху на Прикарпатті.

Щорічно обласна організація ФСТ «Динамо» проводить спартакіаду серед колективів фізичної культури і спорту. В 2012-му за підсумками змагань із шести видів переможцями спартакіади став колектив територіального управління Державної служби з надзвичайних ситуацій.

На другому місці – динамівці обласного УМВС, на третьому – полку внутрішніх військ. Голова обласної організації ФСТ «Динамо» Олег Сало вручив керівникам цих колективів кубки і дипломи.

СЗГ УМВС України в Івано-Франківській області

На Прикарпатті перевіряють аптеки

Працівники відділу із незаконним обігом наркотиків спільно з інспекцією по контролю за ліками інспектують аптеки краю з метою профілактики незаконного продажу нарковмісних медикаментів.

На території Івано-Франківської області з 11 березня по 1 квітня триває профілактичне

відпрацювання під умовною назвою «Батискаф». Дані заходи були організовані по всій Україні аби не допустити витоку підконтрольних лікарських засобів. Правоохоронці здійснюють рейди по підприємствам, що займаються діяльністю у сфері охорони здоров'я.

Інстанції обов'язково перевірятимуть умови зберігання та відпуску ліків, а також дотримання їх ліцензійних вимог.

Слід зазначити, що з початку операції в одній із аптек Івано-Франківська вже зареєстровано факт порушення правил дотримання порядку предметно-кількісного обліку сильнодіючого препарату «Димедрол».

СЗГ УМВС України в Івано-Франківській області

Телефон гарячої лінії для підприємців

В прокуратурі області у робочі дні (понеділок-п'ятниця) з 09.00 по 18.00 год. функціонує телефон «гарячої лінії».

На телефон «гарячої лінії» приймаються повідомлення суб'єктів підприємницької діяльності про факти незаконного втручання у діяльність бізнесу з боку службових осіб контролюючих та правоохоронних органів.

Кожній отриманій інформації невідкладно буде надана правова оцінка.

Прокуратура оскаржила незаконну оренду земельної ділянки

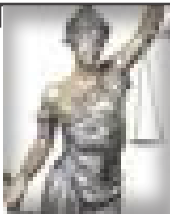
Під час проведення перевірки у сфері земельних відносин прокуратурою м. Івано-Франківська виявлено факт незаконної передачі землі в оренду.

Встановлено, що Угорницька сільська рада надала благодійній організації в оренду на 5 років земельну ділянку вартістю понад 238 тисяч гривень без проведення аукціону.

Спершу представники організації звертались до Держкомзему для виділення землі під будівництво складських приміщень. Проте, коли їм там відмовили, пішли напряму до органу місцевого самоврядування. Цього разу вже запевняли, що ділянка начебто потрібна для будівництва культової споруди. Тоді сільська рада затвердила відведення земельної ділянки без проведення аукціону.

Дане рішення сільради грубо порушує вимоги чинного законодавства. Адже так виділяти землю можна лише релігійним організаціям. Тому воно було оскаржене прокуратурою в суді, який зобов'язав благодійну організацію повернути вказану земельну ділянку громаді села.

Прес-служба прокуратури Івано-Франківської області

Захист прав споживачів кредитних послуг у третейських судах: проблемні питання

Як свідчить практика, рівень третейських застережень при укладанні кредитних договорів носить майже абсолютний характер. Банківські установи практикують вирішення цивільних та господарських спорів (у т.ч. тих, що впливають із кредитних правовідносин), у третейських судах – недержавних незалежних органах, до утворення яких вони здебільшого і причетні (наприклад, Третейський суд при Асоціації українських банків). Для боржника, який з тих чи інших обставин не виконав чи неналежним чином виконував умови кредитного договору, майбутній захист своїх прав у третейському суді тягне ризик появи значних труднощів. На найбільш суттєвих із них варто зупинитися більш детально.

Суб'єктний склад. У справах із банківськими (чи іншими фінансовими) установами, боржники здебільшого виступають як споживачі фінансових послуг, оскільки спрямовують отримані кошти для задоволення особистих потреб, не пов'язаних із підприємницькою діяльністю або виконанням обов'язків найманого працівника (для придбання житла, транспортного засобу, побутової техніки тощо) (пп. 22, 23 ст. 1 ЗУ «Про захист прав споживачів»).

Важливо зазначити, що положення цього нормативного акту поширюються на правовідносини між кредитором та позичальником (споживачем) за договором про надання споживчого кредиту, що виникають як під час укладення, так і виконання договору. Дану позицію підтвердив КС України у справі про захист прав споживачів кредитних послуг (рішення від 10.11.2011 р. № 15-рп/2011), тим самим поставивши остаточну крапку з цього приводу.

Законодавство та правозастосування. Відповідно до п.14 ч.1 ст. 6 ЗУ «Про третейські суди», третейські суди в порядку, передбаченому цим Законом, можуть розглядати будь-які справи, що виникають із цивільних та госпо-

дарських правовідносин, за винятком справ у спорах щодо захисту прав споживачів, у тому числі споживачів послуг банку (кредитної спілки). Положення про компетенцію третейського суду і досі по-різному трактується юристами.

За наявності у кредитному договорі третейського застереження (окремої третейської угоди) при вирішенні спору суд має враховувати вимоги закону про відсутність компетенції третейських судів у вирішенні справ щодо захисту прав споживачів. І навіть за умови третейського застереження (окремої третейської угоди), позовні заяви підлягають вирішенню судом загальної юрисдикції; залишення позовної заяви споживача без розгляду на підставі п. 6 ч. 1 статті 207 ЦПК є неприпустимим.

Такі заяви підлягають вирішенню і за наявності з цього приводу рішення третейського суду, прийнятого за межами його компетенції (ч. 3 постанови № 5 Пленуму ВССУ з розгляду цивільних і кримінальних справ від 30.03.2012 р., надалі – Постанова).

Пленум зазначив, що банківські установи не є споживачами у розумінні ЗУ «Про захист прав споживачів», тим самим підтвердивши їх право вирішувати спори з клієнтами у третейських судах. Погоджуючись з тим, що банки не виступають споживачами, одночасно зауважимо, що на практиці виникають ситуації, які ставлять під запитання можливість справедливого розгляду та вирішення судового спору на засадах змагальності. У той же час як принципами організації і діяльності третейського суду є принципи законності

та рівності усіх учасників третейського розгляду (ст.ст. 3, 4 Закону України «Про третейські суди»).

Наявність третейського застереження (окремої третейської угоди) та наступний розгляд спору у третейському суді суттєво звужує право споживачів кредитних послуг на захист.

По-перше, зустрічний позов, незалежно від його підсудності, пред'являється в суді за місцем розгляду первісного позову (ч. 2 ст. 113 ЦПК).

Споживач позбавлений можливості пред'явити зустрічний позов до банку (в обґрунтування якого покладалося порушення його прав як споживача), з огляду на відсутність у третейського суду необхідної компетенції. У той же час зустрічний позов мав би розглядатися саме третейським судом, оскільки позов про стягнення кредитного боргу і зустрічний позов про визнання договору кредиту недійсним є взаємопов'язаними; їх спільний розгляд є доцільним, і задоволення зустрічного позову до банку автоматично «касує» позов фінансової установи до боржника.

По-друге, процесуальний закон надає стороні можливість, у випадку незгоди із судовим рішенням, оскаржити його в судах апеляційної та касаційної інстанції. При третейському розгляді її право на це, як споживача кредитних послуг, є обмеженим.

По-третє, при розгляді третейським судом справи про стягнення кредитного боргу, споживач мав би вільно використовувати той особливий комплекс прав, наданих йому ЗУ «Про захист прав споживачів»; зазначати про недотримання банком його прав як споживача, як під час укладення, так і виконання кредитного договору. До прикладу, Постанова зазначає, що суди повинні з'ясувати виконання банками чи іншими фінансовими установами імперативних положень ЗУ «Про захист прав споживачів», а також Правил надання банками України інформації споживачу про умови

кредитування та сукупну вартість кредиту (затверджених постановою Правління НБУ від 10.05. 2007 р. № 168). Однак по суті ці заперечення будуть трактуватися як захист прав споживача, і знову, вже вкотре, буде виникати питання про компетенцію суду.

На практиці рішення третейських судів у спорах із споживачами кредитних послуг скасовують або ж заявникам відмовляють у видачі виконавчого документу, пов'язуючи це з відсутністю необхідної компетенції на розгляд (наприклад, ухвала апеляційного суду Чернігівської області від

31.05.2012 р., справа № 22-ц-1345/2012). Однак ці випадки не є чисельними та не відображають загальної тенденції. На жаль, аналізовані положення Постанови не сприятимуть однаковому застосуванню судами відповідного законодавства, не дивлячись на заявлені декларації.

І. Б. Медичкий
кандидат юридичних наук,
доцент, доцент кафедри
кримінального права
Юридичного інституту
Прикарпатського національного
університету
імені Василя Стефаника

Нове у законодавстві Державний земельний банк як основний чинник становлення і розвитку обігу земель в Україні

Удосконаленню земельних відносин і поштовху обігу земельного капіталу за нинішнього перехідного стану української економіки можуть сприяти інституціональні заходи щодо формування мережі земельних іпотечних банків за активної участі держави.

Одним із напрямів вирішення проблеми кредитного забезпечення в галузі сільськогосподарського виробництва вважається створення Державного земельного банку, як дієвого інструменту здійснення державного фінансово-економічного регулювання ринку землі.

Верховна Рада України 6 вересня 2012 року ухвалила Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності», яким

доручено Кабінету Міністрів України передати земельні ділянки сільськогосподарського призначення державної власності до статутного капіталу державного земельного банку, який стовідсотково належить державі та не підлягає приватизації. Одразу виникає питання – в яких межах земля належить державі?

Відомо, що у радянський період право власності на землю та інші природні об'єкти існувало у виключній формі, що означало усунення усіх, крім держави, суб'єктів права від участі у відносинах власності на землю та інші природні багатства.

В результаті реформування земельних відносин та у зв'язку із визнанням і становленням місцевого самоврядування в Україні, виникає необхідність у запровадженні комунальної власності на землі населених пунктів як інституту гарантування прав територіальних громад.

Цілком логічно з даного положення слідує проблема, яка на наше переконання, ще не остаточно вирішена на законодавчому рівні – проблема розмежування земель державної та комунальної власності.

Чергова спроба законодавчого врегулювання вказаного питання була зроблена на рівні Закону України «Про внесення змін

до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності», з дня набрання чинності якого (01.01.2013 р.) землі державної та комунальної власності в Україні вважаються розмежованими.

Існуючий донедавна порядок розмежування передбачав проведення розмежування земель державної та комунальної власності за проектним принципом, фактично шляхом проведення інвентаризації всіх земель, що є трудомістким та дорогим процесом і навряд чи можливим у сучасних умовах навіть в межах дрібних населених пунктів. Сьогодні ж не потрібно розробляти проекти землеустрою щодо розмежування земель державної та комунальної власності. Нове законодавство пропонує розмежовувати землі за принципом «у силу закону», тобто автоматично.

Однак, чи можна вважати розмежованими землі, якщо конкретні суб'єкти не зафіксували своє право власності на неї? Невідомо, коли територіальна громада в особі органів самоврядування та держава в особі відповідних органів влади досягнуть згоди, виконають необхідні землепорядні роботи і виділять земельні ділянки в натурі, на місцевості. Ймовірно, цей процес може бути довготривалим.

Незважаючи на це, держава зробила вже перші кроки щодо законодавчого забезпечення функціонування Державного земельного банку, у власність якого мають бути передані землі сільськогосподарського призначення, що є державною власністю (постанова КМУ від 02.02.2012 р. «Про створення Державного земельного банку»; постанова КМУ від 25.07.2012 р. «Про затвердження Статуту публічного акціонерного товариства «Державний земельний банк»).

Створення банку дозволить забезпечити ефективне управління державними землями і реалізацію державної політики на землях приватної власності (підвищення ефективності агровиробництва, впровадження публічних інфраструктурних проектів, розвиток сільських територій, створення об'єктів екологічної мережі тощо). Основна мета діяльності банку - створення сприятливих умов для розвитку економіки

та сільського господарства, функціонування ринку земель, підтримки вітчизняного товаровиробника, особливо малого та середнього фермерства на основі формування системи довгострокового іпотечного кредитування.

За прогнозами Держземгенства, фінансово-кредитна установа сприятиме започаткуванню обмінного фонду земель як інструменту їх консолідації, максимально ефективному використанню земель державної власності, як джерела доходу державного бюджету від їх оренди, купівлі-продажу, створенню недоторканого земельного фонду для забезпечення продовольчої безпеки держави. Одночасно фахівці практично одностайно заявляють про формування нової системи ризиків в умовах монопольного становища Державного земельного банку в сфері земельних трансакцій та необхідність опрацювання дієвого інструментарію їх попередження чи мінімізації. За-

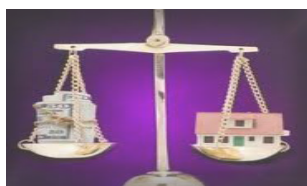

галом, створення Державного земельного банку є досить прагматичним кроком у сфері реформування земельних відносин, що потребує подальшого оптимального правового удосконалення.

Г. В. Мороз

*кандидат юридичних наук,
доцент,*

*доцент кафедри трудового,
екологічного та аграрного права
Юридичного інституту
Прикарпатського
національного університету
імені Василя Стефаника*

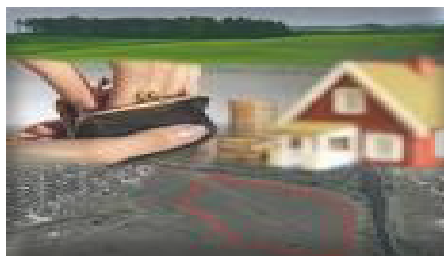
АКТУАЛЬНИЙ КОМЕНТАР

Нормативи щодо регулювання відносин власників та користувачів суміжних земельних ділянок

Одним з теоретично можливих способів правового регулювання відносин добросусідства є підхід, який полягає у встановленні фізичних меж суміжних володінь. Йдеться про встановлення системи норм, що детально визначають відстані між окремими спорудами та огорожами, розміри допустимих впливів на сусідні ділянки, умови здійснення певних видів діяльності тощо.

Цей підхід має як свої переваги, так і недоліки. До переваг даного способу впорядкування сусідських відносин можна віднести визначеність та передбачуваність правового регулювання. Існування конкретних нормативів дає можливість чітко відповісти на питання, чи має місце порушення і надає зацікавленим суб'єктам правові підстави звертатись за захистом у разі порушення. Водночас недоліками такого підходу є те, що, з одного боку, неможливо нормативно врегулювати всі конфлікти, що можуть виникнути в реальному

житті, а з іншого – він позбавляє права на захист тих власників, чий інтереси порушуються діяльністю, що не виходить за встановлені межі. З формальної точки зору, якщо дотримано відповідні нормативи, то, незалежно від того, які негативні наслідки це обумовлює для сусіда, такі наслідки не підлягають усуненню.

Можна звернути увагу на ще один суттєвий момент – за змістом положень статті 103 Земельного кодексу України, особа має право на усунення незручностей, які завдаються використанням сусідньої земельної ділянки. При цьому, виходячи з положень частини 3 статті 10 Цивільного процесуального кодексу України, доведення

самого факту спричинення незручностей покладається на позивача. Відповідно до чинного законодавства, сусідні власники та землекористувачі не наділені повноваженнями забезпечувати дотримання спеціальних нормативів. Таким чином, сам факт порушення таких нормативів, зокрема ДБН (державних будівельних норм) сам по собі не є доказом заподіяння незручностей в добросусідських відносинах; заподіяння таких незручностей потребує додаткового доказування.

На сьогодні основними актами, що містять нормативи, які стосуються регулювання сусідських відносин, можна вважати, зокрема:

- Державні будівельні норми (ДБН) 360-92** «Містобудування. Планування і забудова міських і сільських поселень», затверджені наказом Держкоммістобудування від 17.04.1992 р. № 44, які поширюються на проектування нових і реконструкцію існуючих міських і сільських поселень України.

Ці норми обов'язкові для органів державного управління, місцевого і регіонального самоуправління, підприємств і установ незалежно від форм власності та відомчого підпорядкування, громадських об'єднань і громадян, які здійснюють проектування, будівництво і благоустрій на території міських та сільських поселень;

- Державні будівельні норми (ДБН) Б.2.4-1-94 «Планування і забудова сільських поселень», затверджені наказом Мінбудархітектури України від 05.01.1994 року № 6 та введені в дію з 01.03.1994 року, які обов'язкові для всіх державних, кооперативних і громадських підприємств, організацій і установ, незалежно від форм власності та відомчого підпорядкування, які здійснюють проектування, будівництво і благоустрій на території сільських населених пунктів, а також для фермерських (селянських) господарств та індивідуальних забудовників;

- «Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів», затверджені наказом Міністерства охорони здоров'я України від 19 червня 1996 р. № 173, що включають основні гігієнічні вимоги до планування і забудови як нових, так і існуючих міських та сільських поселень України, санітарного упорядкування та оздоровлення.

Загальними вимогами при здійсненні сільбищної забудови населених пунктів, яка включає в себе і ділянки житлових будинків, є те, що відстань між житловими будинками, житловими і громадськими, а також між виробничими будинками треба приймати на основі розрахунків інсоляції та освітленості відповідно до

існуючих норм та протипожежних вимог (п. 3.13. ДБН 360-92**).

При цьому необхідно враховувати, що при різних вимогах (протипожежних, санітарно-гігієнічних та ін.) до мінімально допустимих відстаней між будинками і спорудами при проектуванні треба приймати величини, найбільші з них (примітка 2 до п. 3.13. ДБН 360-92**).

Так, згідно положень п. 3.17. ДБН Б.2.4-1-94, при здійсненні сільської та індивідуальної забудови відстань від гаражу до сусідніх житлових будинків має бути не менше 10 м. (п. 3.17.). Відстань від стін індивідуального будинку з вікнами житлових кімнат і кухонь, а також від головних входів у будинок (квартиру) до інших житлових будинків та господарських будівель має бути не менше 6 м. (п. 3.21.).

Між довгими сторонами багатоквартирних житлових будинків заввишки 2-3 поверхи слід приймати відстань (містобудівні розриви) не менше 15 м, а висотою 4 поверхи – не менше 20 м; між довгими сторонами і торцями або між торцями цих же будинків з вікнами з житлових кімнат – за протипожежними нормами, але не менше 10 м (відповідно до п. 3.13. ДБН 360-92** – не менше 15 м).

Містобудівні розриви можуть бути зменшені у межах 20% за умов додержання норм інсоляції та освітленості, якщо виключається можливість проглядання житлових кімнат з вікна у вікно (п. 3.22. ДБН Б.2.4-1-94). Практично аналогічні норми щодо здійснення забудови сільбищної території населеного пункту містить ДБН 360-92** (п. 3.13.).

При розміщенні 9-16-поверхових житлових будинків суміжно з кварталами садибної забудови, що

зберігається, відстань між садибним будинком і довгими сторонами багатоповерхового будинку приймається не меншою за висоту будинку, що зводиться (примітка 1 до п. 3.13. ДБН 360-92**).

Що стосується садибної забудови, то поверховість забудови, граничні розміри житлових будинків, площа забудови, вимоги до господарських будівель, їх складу, огорожі ділянок, благоустрою території встановлюються місцевими правилами забудови в залежності від розміру ділянок, умов інженерного обладнання, інсоляції будинків та територій, інших нормативних вимог (п. 3.19* ДБН 360-92**).

Відстань між житловими будинками та господарськими будівлями і спорудами слід приймати відповідно до санітарних норм, але не менше протипожежних норм, а розташування і орієнтація житлових та громадських будинків повинні здійснюватись з урахуванням забезпечення нормативної тривалості інсоляції та норм освітленості відповідно до спеціальних нормативів.

Для догляду за будівлями і здійснення їх поточного ремонту відстань до межі сусідньої ділянки від найбільш виступної конструкції стіни треба приймати не менше 1,0 м. При цьому повинно бути забезпечене влаштування необхідних інженерно-технічних заходів, що запобігатимуть стіканню атмосферних опадів з покрівель та карнизів будівель на територію суміжних ділянок (п. 3.25* ДБН 360-92**).

Що стосується протипожежних норм, то вони передбачають встановлення протипожежних відстаней між будівлями. Мінімальні протипожежні розриви між житловими будинками і господарськими будівлями у межах однієї присадибної ділянки не нормуються (примітка 7 до таблиці 1 додатку 3.1. ДБН 360-92**).

Також слід враховувати, що відстань між житловими будинками та господарськими будівлями і спорудами слід приймати відповідно до санітарних норм, але не менше протипожежних норм. Такі відстані, згідно санітарних норм, становлять:

- від житлових будинків і літніх кухонь до: господарських будівель (сараїв) для худоби, свійських тварин та птиці площею до 50 м.кв., майданчиків для компосту, дворових вбиралень, сміттєзбірників – 15 м, фільтруючих колодязів – 8-10 м (в залежності від продуктивності), септиків – 5-8 м (в залежності від продуктивності);

- від питних колодязів до господарських будівель (сараїв) для худоби, свійських тварин та птиці площею до 50 м.кв., майданчиків для компосту, дворових вбиралень, сміттєзбірників – 20 м (п. 3.25а* ДБН 360-92**).

Згідно п. 3.26. ДБН 360-92**, відповідно до санітарних вимог майданчики для компосту, дворові вбиральні та очисні споруди каналізації повинні знаходитись у глибині двору не ближче 15 м від вікон житлових будинків, в тому числі і сусідніх садиб, сараї для тримання худоби і птиці - не ближче 12 м.

При цьому дворову вбиральню і компостосховище рекомендується розміщувати безпосередньо біля сараю для худоби на відстані не менше 15 м від житлових будинків і 20 м від джерела водопостачання (колодязя), обов'язково враховуючи напрямок ухилу ділянки (п. 3.31. ДБН 360-92**). Згідно п. 2.22. „Державних санітарних норм та правил утримання територій населених місць”, вигреби (вигрібні ями) повинні бути віддалені від меж земельних ділянок навчальних та лікувально-профілактичних закладів, стін житлових та громадських будівель і споруд, майданчиків для ігор дітей та відпочинку населення на відстань не менше 20 м. Вигрібні ями дворових вбиралень повинні бути виконані з конструкцій, які запобігатимуть фільтрації фекальних стоків у ґрунт (примітка 5 до п. 3.25* ДБН 360-92**).

На територіях дачних та садівницьких поселень (товариств) розміщення вбудовано-прибудованих або окремо розташованих гаражів, дачних та садових будинків, інших споруд та відстані між ними, слід приймати у відповідності з вимогами для садибної забудови та протипожежними вимогами, вказаними вище

(п. 3.47* ДБН 360-92**).

Ще одну групу нормативів, які слід брати до уваги при врегулюванні відносин добросусідства, становлять вимоги щодо забезпечення належного рівня освітлення.

Загальними вимогами щодо цього є те, що розміщення та орієнтація житлових і громадських будинків повинні забезпечувати тривалість інсоляції (освітлювання прямими сонячними променями) житлових приміщень, визначених нормами, і територій не менше 2,5 год. за день на період з 22 березня по 22 вересня (п. 10.30* ДБН 360-92**, п. 4.6. „Державних санітарних правил планування та забудови населених пунктів”). Слід враховувати, що «Санитарные нормы и правила обеспечения инсоляцией зданий и территорий жилой застройки», розглядають інсоляцію як оптимально ефективну за умови забезпечення щоденного безперервного 3-4-годинного освітлення прямими сонячними променями приміщень та територій (п. 2).

Згідно п. 8.38. «Державних санітарних правил планування та забудови населених пунктів» при проектуванні і будівництві міських і сільських поселень потрібно передбачати заходи, які забезпечують гігієнічні нормативи звуку і вібрації на сельбищній території, в приміщеннях житлових і громадських будівель відповідно до Сан-ПиН 3077-84 «Санитарные нормы допустимого шума в помещениях жилых и общественных зданий и на территории жилой застройки». Так, для територій, що безпосередньо прилягають до житлових будинків, максимальні рівні звуку складають 70 дБА вдень та 60 дБа вночі, а еквівалентні, відповідно, 45 та 55 дБа (додаток № 16 до „Державних санітарних правил планування та забудови населених

пунктів”, п. 10.21 ДБН 360-92**). При цьому рівні музичних, мовних та інших біогенних шумів від джерел на сельбищній території на відстані 2 м від житлових будівель потрібно приймати на 5 дБА нижче відповідних гранично допустимих рівнів звуку (п. 8.38. «Державних санітарних правил планування та забудови населених пунктів»).

Загалом можна відзначити, що в сучасних умовах існує тенденція, коли нормативи щодо використання майна з сфери приватноправових відносин переміщуються в сферу публічно-правового регулювання, набуваючи при цьому характеру містобудівних, санітарних, протипожежних та інших норм і правил. Це звужує можливості для суміжних власників чи землекористувачів за згодою сторін врегульовувати відносини між собою, а також передбачає застосування до порушників відповідних норм та правил санкцій адміністративного характеру. Також застосування такого підходу щодо регулювання відносин добросусідства обумовлює ряд проблем практичного характеру через безсистемність, а в окремих випадках – застарілість відповідних норм, їх спеціальний (технічний) характер, закріплення в відомчих актах, які не завжди мають правовий характер.

І. В. Мироненко
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри
цивільного права
Юридичного інституту
Прикарпатського національного
університету
імені Василя Стефаника

Марія, як пройшов розвиток Вашої кар'єри після закінчення нашого ВУЗу?

Після закінчення навчання на юридичному факультеті я протягом двох років працювала в Україні: здійснювала розгляд скарг, які надходили у Івано-Франківське міське управління юстиції про поділ набутого в шлюбі майна, відшкодування збитків, стягнення аліментів, а також реєструвала об'єднання громадян.

Згодом емігрувала до США по зеленій карті. Спочатку працювала у Науково-дослідному інституті Гарвардського університету, потім вступила в Circle як помічник з адміністративних питань. На даний час допомагаю Circle соціальним працівником з приймання, розгляду та обробки документів для підтримки у сурогатному процесі.

Чи можливо влаштуватися на роботу в США з нашим дипломом?

Так, можливо, але потрібні додаткові знання англійської мови. Я закінчила коледж англійської мови, а потім брала ще додаткові класи професійного розвитку, технології навчання і програми планування кар'єри.

В Гарвардському університеті працювала репетитором української мови. Також отримала сертифікат про закінчення Seminole Community College (ESOL). В ближчому майбутньому планую захиститись і отримати ліцензію/сертифікат американського юриста.

Яким чином це відбувається?

Для того, щоб отримати ліцензію на юридичну практику, майже всі випускники юридичних факультетів повинні звернутися за BAR TEST через державну раду бар екзаменаторів. BAR іспит призначається протягом двох днів по три години.

В чому полягає Ваша робота?

Зараз я працюю в юридичній фірмі на посаді менеджера сурогатного процесу. Фірма надає послуги з укладання юридичних договорів між клієнтами (потенційними батьками), сурогатними матерями, донорами яйцеклітин.

Я працюю з медичною документацією, перевіряю кримінальну та фінансову історію сурогатних матерів, оскільки якщо «сурмама» мала в минуло-

му кримінальний досвід, то ми

Також я надаю юридичні консультації у сфері застосування сурогатного законодавства, оскільки наша фірма перебуває у процесі підписання договору про співпрацю з Україною. Також здійснюю переклад юридичних та медичних документів з української та російської мови на англійську мову. Ми маємо багато міжнародних клієнтів, в тому числі з України.

Клієнтами з України є переважно сурогатні матері. Чи все-таки звертаються за сурогатними послугами, щоб стати батьками?

У нас є клієнти (потенційно призначені батьки) з України та Росії, які звертаються до нас за послугами сурогатних матерів із США. Слід зазначити, що нині Україна має найкраще сурогатне законодавство в світі. Під кінець весни ми будемо співпрацювати з сурогатними матерями з України, які будуть використовувати ЕКО та народжувати в Києві.

Скільки відвідувань потрібно зробити клієнтам з України в США?

Необхідно приїхати до Сполучених Штатів 1-2 рази: перший - для створення ембріонів в клініці ЕКЗ, другий - при можливому народженні дитини. Для сурогатних батьків відвідування буде здійснюватися близько 4 разів протягом процесу: перша зустріч відбувається з сурогатною матір'ю, яка пройшла медичне обстеження в клініці ЕКЗ; другий візит - для процедури ЕКО ембріонів і transfer; наступне відвідування здійснюється для 20-тижневого УЗД; і останній візит відбувається у зв'язку з народженням дитини. Звичайно, якщо потенційні батьки чи

СЕКРЕТИ УСПІХУ ІНТЕРВ'Ю З МАРІЄЮ КУБІШИН, МЕНЕДЖЕРОМ CIRCLE SURROGACY БОСТОН, ШТАТ МАССАЧУСЕТС, США

сурогатні батьки того бажають, то можуть відвідувати нас частіше.

Як довго потенційні батьки повинні перебувати у США під час і після пологів?

Такий період часу варіюється залежно від правової роботи та проведення всіх необхідних процедур у державі, куди дитина буде направлена. Як правило, ми рекомендуємо батькам іноземцям план повернення додому через 2-4 тижні, щоб дати достатньо часу для тестування ДНК, судочинства, видачі свідоцтв про народження та додатків для віз чи паспорта.

Якщо дитина народжена в Сполучених Штатах Америки, як вона буде отримувати паспорт, коли батьки українці?

Через правовий принцип, відомий як принцип ґрунту: діти, які народилися в Сполучених Штатах Америки, автоматично отримують право на USCitizenship і американські паспорти, незалежно від громадянства їх батьків. У результаті батьки не зможуть повернутися додому разом зі своїми дітьми без попереднього отримання паспорта.

Тим не менш, деякі батьки можуть вибрати паспорти або тимчасові візи для своїх дітей у місцевому консульстві в США для того, щоб повернутися додому після пологів. Батьки повинні проконсультуватися з імміграційним адвокатом у країні, громадянами якої вони є, для отримання інформації про можливі процедури повернення додому зі своїми дітьми.

Ми також співпрацюємо з імміграційними адвокатами в багатьох країнах, і можемо направити осіб, яким необхідні відповідні консультації, до імміграційної служби для надання професійної допомоги.

У чому різниця між гестаційним сурогатним материнством і традиційним сурогатним?

При типовому гестаційному сурогаті від батьків створюють ембріони шляхом штучного запліднення. Один або декілька з таких ембріонів імплантуються в сурогатну матір, яка виношує в собі дитину або дітей до необхідного терміну, але не має генетичного зв'язку з ними. Це переважна

більшість сучасних механізмів сурогатного материнства. Традиційні сурогати зазвичай допомагають завагітніти через штучне запліднення і мають генетичний зв'язок з дитиною.

Що включає в себе сурогатний процес?

Юристи Circle Surrogacy координують свої дії з місцевими адвокатами, щоб переконатися, що правильно виконується процедура з надання сурогатних послуг, в процесі якої особа може отримувати необхідну правову допомогу, щоб здійснити батьківські права.

Ми укладаємо контракти від імені клієнтів з незалежними адвокатами, які представляють носія донорської яйцеклітини чи сурогатних батьків. Circle працює з місцевими адвокатами в державах, де проживають сурогатні батьки в цілях виконання

юридичної роботи, необхідної для забезпечення батьківських прав. В залежності від цілого ряду факторів, сурогатна правова робота може включати в себе процедуру до народження, судовий процес, зберігання замовлень, або їх прийняття.

Марія, Ви сама є мамою чудової дівчинки, то чи можете зрозуміти, чому жінки погоджуються стати сурогатними матерями?

Деякі сурогатні батьки мали особистий досвід з безпліддям і прагнуть допомогти окремій людині чи парам стати батьками. Інші вважають, що їх сім'я повна, але люблять бути вагітними і відчують, що допомога майбутнім батькам є великим покликом. Всіх їх об'єднує бажання – надати допомогу сім'ї, яка її потребує!

Бажаю Вашій сім'ї подальшого росту, і Вам особисто подальших

успіхів у досягненні професійних цілей та задумів! Поділіться з нашим читачами своїми «секретами успіху», адже Ви досягли чималих результатів в країні, де не кожен юрист знаходить себе у роботі, що пов'язана з юриспруденцією.

Потрібно вірити в себе та не зупинятися перед труднощами. До життя та перепон, які воно підносить, я відношусь з позитивом. Якщо щиро, при вступі у ВУЗ я не дуже хотіла бути юристом - мені більше подобалася медицина. Але пройшов час, і ці два напрями поєдналися: я стала юристом, який працює у сфері медицини. Тому, навіть якщо вибір майбутньої професії - це більше вибір батьків - життя може показати, що це Вам необхідно!

**З повагою,
Лілія Василівна Федюк**

Про результати участі доцента кафедри кримінального права Олександра Загурського у Міжнародному науковому семінарі «Актуальні проблеми кримінального процесу та криміналістики» (м. Гродно, Республіка Білорусь)

13-14 лютого 2013 р. в м. Гродно (Республіка Білорусь) на базі Юридичного факультету Гродненського державного університету імені Янки Купали відбувся Міжнародний науковий семінар «Актуальні проблеми кримінального процесу та криміналістики», спів-організаторами якого виступили Гродненський державний університет імені Янки Купали (м. Гродно, Республіка Білорусь), Південно - Західний державний університет (м. Курськ, Російська Федерація), Байкальський державний університет економіки і права (м. Іркутськ, Російська Федерація), в якому взяв участь кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального права Юридич-

ного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника О. Б. Загурський.

Загалом доц. О. Б. Загурський виступив з доповіддю на пленарному засіданні, а також на секції «Актуальні проблеми кримінального судочинства і практики його застосування в Республіці Білорусь і за кордоном». Тексти доповідей будуть опубліковані у фаховому збірнику Гродненського державного університету імені Янки Купали (Серія «Право»).

В цілому, до участі в Міжнародному науковому семінарі було запрошено близько 60 представників з різних країн (Російська Федерація, Литва, Україна, Польща).

Було встановлено наукові

контакти з зарубіжними вченими-учасниками семінару, зокрема, з завідувачем кафедри кримінального процесу та криміналістики ГрДУ д.ю.н., проф. Зоріним Г. О., кандидатом юридичних наук, доцентом кафедри криміналістики Міловановою М. М. (МДЮУ), кандидатом юридичних наук, доцентом кафедри кримінального процесу і криміналістики Струковою В. В. (Південно-Західний державний університет).

Запрошено представників зарубіжних навчальних закладів та студентів Юридичного факультету Гродненського державного університету імені Янки Купали до участі в конференціях, семінарах, які проводяться в Юридичному інституті Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Попередньо відбувся обмін договорами про співпрацю між Юридичним факультетом ГрДУ та Юридичним інститутом ПНУ (обмін студентами, обмін викладачами, організація і проведення спільних наукових конференцій, семінарів, підготовка спільних наукових праць, публікації в міжнародних виданнях).

КОРПОРАТИВНЕ ЗАКОНОДАВСТВО: ПИТАННЯ ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ ЗДІЙСНЕННЯ ПЕРЕВАЖНИХ ПРАВ В КОРПОРАТИВНИХ ВІДНОСИНАХ: ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ

Питання щодо здійснення переважних прав в корпоративних відносинах завжди породжувало чимало дискусій серед юристів-практиків та науковців і потребувало свого детального врегулювання в установчих документах товариства. Не втратило воно своєї актуальності й на сьогодні, оскільки Закон України «Про акціонерні товариства», закріпивши відповідні положення у ст.7, не вказав чи поширюється переважне право акціонерів на випадки міни та дарування акцій.

Натомість у частині 2 цієї статті зазначається, що порядок реалізації переважного права акціонерів на придбання акцій приватного акціонерного товариства, що пропонуються їх власником до відчуження (крім продажу) третій особі, встановлюється статутом такого товариства. Тобто законодавець встановив лише бланкетну норму, за якою наявність переважного права акціонерів на придбання акцій (крім продажу) ставиться у залежність від наявності такого обмеження у статуті ПрАТ.

На питання чи можна взагалі дарувати акції ПрАТ третій особі важко віднайти однозначну відповідь. Вважаю, що засновники ПрАТ можуть закріплювати у статуті відповідні обмеження щодо дарування акцій третім особам, оскільки це обумовлено специфікою типу цього товариства, небажанням приймати до його складу інших осіб, видом його діяльності та ін.

Тому закріпивши відповідне правило у статуті, акціонери ПрАТ зобов'язані його дотримуватися. Будучи учасником такого товариства, особа повинна усвідомлювати, що існують певні обмеження щодо відчуження акцій третім особам, а також відповідний порядок реалізації переважного права (при продажу акцій таким особам), тощо. Відповідно, якщо обмеження щодо дарування акцій у статуті не закріплено – акції можуть даруватись третій особі.

Однак, на практиці договір дарування акцій досить часто використовується з метою підміни, зокрема, договору купівлі-продажу, при якому необхідним є дотримання переважного права інших акціонерів на їх придбання. Такий правочин може вважатися удаваним і доводити це в господарському суді повинна заінтересована особа, яка його оспорує.

При визнанні судом правочину щодо дарування акцій удаваним і, у випадку, коли він прикриває дійсний договір купівлі-продажу – відбувається переведення на інших акціонерів цього товариства прав та обов'язків покупців, яким належить таке переважне право. Тобто на відносини сторін поширюються норми, що регулюють той правочин, який сторони дійсно мали вчинити.

При цьому, якщо поширення переважного права на інших акціонерів можна було б передбачити, хоча й з певними умовами, при укладенні договору міни, то про можливість поширення переважного права на випадки дарування акцій говорити не доводиться, оскільки це абсолютно не логічно з огляду на правове становище обдаровуваного.

В зв'язку із внесеними змінами до Закону від 03.02.2011 р., в частині 9 цієї статті встановлено, що переважне право акціонерного товариства на придбання акцій власної емісії, що пропонуються їх власником до відчуження третім особам, не допускається.

Така імперативна норма, очевидно встановлена законодавцем з метою захисту інтересів самого товариства від зловживань акціонерів.

Однак, з іншого боку, акціонери приватного товариства (як і учасники товариства з обмеженою відповідальністю) часто незацікавлені в участі у товаристві третіх осіб; а більш зручним (за відсутності необхідних коштів) для них може виявитися викуп акцій товариством з метою їх подальшого продажу (протягом року) акціонерам цього ж товариства. Особливо це стосується переважного права акціонерів на придбання акцій ПрАТ у зв'язку з їх заставою (ч.8 ст.7). Тому таке переважне право можна було б надати й самому товариству у разі виникнення права звернення стягнення на акції у другу, після акціонерів, чергу.

Подібне правило можна було б застосувати й щодо товариств з обмеженою відповідальністю. Адже, вирішення питання про придбання товариством частки учасника віднесено до компетенції загальних зборів (п.6 ч.4 ст.145 ЦК). В ст. 53 Закону «Про господарські товариства» вказується, що у разі придбання частки (її частини) учасника самим ТОВ, воно зобов'язане реалізувати її іншим учасникам протягом строку, що не перевищує одного року, або зменшити свій статутний капітал відповідно до ст. 52 цього Закону.

При цьому в обох випадках важливим є врахування інтересів самого товариства та встановлених у ст. 67 Закону «Про акціонерні товариства» обмежень на викупним акцій (неплатоспроможність товариства внаслідок такого викупу і т. ін.). При викупі частки ТОВ можливим є зменшення статутного капіталу цього товариства, якщо згодом ніхто не викупить придбану ним частку.

Зазначене згідно ст. 53 Закону «Про господарські товариства» допускається після повідомлення про це в порядку, встановленому

му статутом, усіх його кредиторів. У цьому разі кредитори мають право вимагати дострокового припинення або виконання відповідних зобов'язань товариства та відшкодування їм збитків.

Тому викуп товариством частки видається доцільним за умови,

що учасники зможуть викупити її протягом року та якщо це в подальшому не призведе до зменшення розміру статутного капіталу, встановленого в статуті товариства.

*Саракун Ірина Богданівна,
к.ю.н., ст. наук. співр.,*

Діяльність Лабораторії корпоративного права НДІ приватного права і підприємництва НАПрН України

З переходом до засад ринкової економіки в Україні відбулися кардинальні зміни в економічних відносинах власності та їх правовому регулюванні. Зокрема, важливу роль почала відігравати приватна власність на засоби виробництва як форма власності, що є рівноправною поряд з державною власністю. Це зумовило створення значної кількості юридичних осіб корпоративного типу різних організаційно-правових форм, що обумовлюють об'єднання зусиль людей та їх капіталів для спільної участі у майнових відносинах. Як наслідок, виникла необхідність у створенні ефективного правового регулювання корпоративних відносин і корпоративних прав у чинному законодавстві.

Корпоративні організації звертають на себе особливу увагу, оскільки функціонування таких юридичних осіб позитивно впливає на економічні процеси у державі загалом та на задоволення законних інтересів засновників (учасників) корпоративних товариств зокрема. Ефективна діяльність таких товариств є основою для розвитку бізнесу, залучення іноземних інвестицій та розширення сфери діяльності юридичних осіб на ринку. Особливо привабливим об'єктом, що створює передумови для ефективного корпоративного управління, є корпоративні права учасників корпоративних товариств.

При цьому значна кількість фізичних і юридичних осіб так чи інакше виступають учасниками корпоративних відносин, чи то внаслідок створення господарських товариств, чи шляхом набуття часток у статутному (складеному) капіталі на підставі договору, акцій, в тому числі набуті під час приватизації, чи внаслідок спадкування, чи з інших підстав. У будь-якому випадку учасники товариства наділяються такими корпоративними правами, як право брати участь в управлінні

товариством у порядку, визначеному в установчому документі; брати участь у розподілі прибутку товариства і одержувати його частину (дивіденди); одержувати інформацію про діяльність товариства; отримати частину майна після ліквідації акціонерного товариства, тощо. Перелік таких прав не є вичерпним. Правомочності, що включають в себе корпоративні права, визначаються не тільки у законодавчих нормах, але й передбачається можливість збільшення їх обсягу у статутних документах корпоративних товариств.

Однак практика застосування корпоративного законодавства виявила чимало правових прогалин та суперечностей, що виникають у процесі правового регулювання корпоративних відносин. Значна кількість корпоративних конфліктів, що виникають з приводу здійснення корпоративних прав, їх набуття чи відчуження, є свідченням недосконалості нормативного врегулювання, що призводить до зловживань корпоративними правами одними учасниками та порушення таких прав інших учасників та третіх осіб, які набувають корпоративних прав у вже існуючих товариствах. Все це зумовлює необхідність застосування дієвих механізмів охорони, реалізації та захисту корпоративних прав, які б дозволили укріпити корпоративний сектор та виступали б гарантією для вливання капіталів іноземних інвесторів, що призводило б до збільшення прибутку та розширення діяльності корпоративних організацій.

Лабораторія корпоративного права НДІ приватного права і підприємництва НАПрН України розпочала свою діяльність 1 липня 2001 року на базі Юридичного інституту Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника. Лабораторія створена відповідно до статуту Інституту приватного права і підприємництва НАПрН України та статуту При-

*ст. наук. співр. Лабораторії
проблем корпоративного права
НДІ приватного права і
підприємництва НАПрН України*

карпатського національного університету ім. В. Стефаника, і є науково-дослідною установою без статусу юридичної особи.

Основне завдання Лабораторії полягає у сприянні науковому обґрунтуванню вдосконалення механізму правового регулювання корпоративних відносин, здійснення державної політики у галузі державного управління корпоративними правами, адаптації та уніфікації внутрішнього законодавства України відповідно до норм Європейського співтовариства та міжнародного права.

На шляху до вдосконалення чинного законодавства, аналізу та узагальнення практики корпоративного правозастосування, Лабораторія корпоративного права пропонує надання усних та письмових юридичних консультацій з питань корпоративного права, а саме з приводу реєстрації, діяльності, реорганізації та ліквідації господарських товариств та інших суб'єктів господарювання; роз'яснення щодо реалізації і захисту корпоративних прав та інтересів акціонерів, учасників господарських товариств, зокрема з питань здійснення корпоративного управління, відчуження корпоративних прав; вивчення, аналіз та підготовку висновків з приводу корпоративних документів товариства (установчий договір, статут, протокол загальних зборів товариства, положення); проведення правової експертизи укладених договорів купівлі-продажу корпоративних прав на відповідність їх нормам корпоративного законодавства.

*Наша сторінка у соціальній
мережі Facebook –*

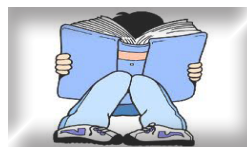
<http://www.facebook.com/prava.lab>.

Адреса: вул. Шевченка 44 а,

Контактний телефон - 0993137185.

*Сіщук Ліліана Василівна,
мол. наук. співр. Лабораторії
проблем корпоративного права
НДІ приватного права і
підприємництва НАПрН України*

27 мільйонів ... Це не кількість населення Саудівської Аравії. Це люди, що сьогодні знаходяться в рабстві

Ми вже майже забули, що означає слово «раб» та використовуємо його лише згадуючи античні часи, проте світ і досі потерпає від рук торгівців людьми. За даними експертів Організації Об'єднаних Націй (ООН) работоргівля за рівнем прибутковості займає третє місце у світі після торгівлі наркотиками і зброєю та приносить прибуток близько 32 мільярдів доларів США в рік. За оцінками Міжнародної організації міграції (МОМ) з 750 тис. жінок, що займаються проституцією в Західній Європі, 23% є українськими громадянками, а це означає, що кожна четверта повія в Європі - українка.

Ця статистика може здаватися гнітючою, але важливо пам'ятати, що кожна цифра – це життя конкретної особи. І як би прикро це не звучало, але тільки 1-2 відсоткам вдається врятуватись.

Торгівля людьми є одним із найбрутальніших масових порушень прав і свобод людини. Суспільна загроза цього злочину полягає в посяганні на невід'ємні права людини – право на повагу, на свободу та особисту недоторканність, свободу пересування і вільний вибір місця проживання, а інколи і право на життя.

Торгівля людьми вважається особливо тяжким злочином в Україні та багатьох інших країнах. Стаття 149 Кримінального Кодексу України передбачає, що злочини, пов'язані з торгівлею людьми, караються позбавленням волі на строк від 3 до 15 років. Від 20 вересня 2011 року діє також Закон України «Про протидію торгівлі людьми». У Міністерстві внутрішніх справ України працює спеціально створений Департамент по боротьбі зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми. Крім того, Державна соціальна служба для сім'ї, дітей та молоді надає допомогу особам, які опинились у скрутній життєвій ситуації. Центри соціальної служби для сім'ї, дітей та молоді діють на обласному, районному, міському та сільському рівнях. Постраждалі особи та їхні родичі можуть також звертатись до правоохоронних органів. Знайти допомогу можна і через мережу громадських та міжнародних організацій,

які працюють по всій Україні. За телефонувавши на гарячу лінію з протидії торгівлі людьми, Ви можете отримати контактну інформацію громадської організації, що працює у Вашій області.

Будь-яка особа може постраждати від рабства, незалежно від статі, віку чи соціального статусу. Серед постраждалих осіб, які отримали реінтеграційну допомогу від МОМ, наймолодший було лише 3 роки, а найстарший – 73. Скільки українців потрапляють у трудове рабство протягом року з'ясувати складно, але найбільше від работоргівлі потерпають мешканці Донецької, Луганської, Харківської, Миколаївської та Київської областей. Найчастіше рабами стають жінки, хоча чверть потерпілих – чоловіки, котрих використовують як дешеву робочу силу.

Групи ризику визначаються також і в залежності від мети залучення та використання людей. З досвіду діяльності правозахисних організацій, що працюють у сфері протидії торгівлі людьми, є кілька найбільш поширених різновидів цієї торгівлі:

- з метою сексуальної експлуатації людини (найчастіше жертвами стають жінки та діти);
- з метою трудової експлуатації жінок, чоловіків, дітей;
- для використання у жебрацтві (найчастіше залучаються інваліди та діти);
- для роботи у порноіндустрії;
- з метою вилучення органів у якості донора.

Розрізняють також поняття «зовнішнього» та «внутрішнього» рабства. Проблема работоргівлі стосується практично всіх країн світу, які поділяються експертами на: країни призначення, країни постачання «живого товару» та країни його транзиту. Це і є країни,

так званого, «зовнішнього» рабства.

Україна займає одне з перших місць у списку «країн-постачальників живого товару». За статистичними даними більш ніж 110 тисяч українців стали жертвами торгівлі людьми, починаючи від 1991 року.

В останні роки спостерігається ситуація, коли Україна стає не лише країною постачання, але й країною призначення та транзиту. Найпоширенішими країнами призначення для жінок з України є: Туреччина, Росія, Греція, Кіпр, Італія, Іспанія, Сербія, Угорщина, Чехія та ін., а для чоловіків – Португалія, Іспанія, Росія, Чехія. Україна є також однією із головних країн-транзитів для потерпілих із Азії та Молдови, яких продають у західні країни.

Окрім цього, існує «внутрішня» работоргівля, коли людину можуть ошукати, продати та піддати жорстокій експлуатації в межах своєї власної країни. Найбільш поширеним є перевезення людей із сільської місцевості та з невеличких містечок до великого міста чи до курортних територій. У 2009 році 52 особи України звернулись до МОМ та отримали допомогу, як постраждалі від торгівлі людьми в межах України.

Існує багато факторів, що сприяють поширенню торгівлі людьми. В Україні серед основних причин експерти визначають такі: важке економічне становище громадян і безробіття, недостатня поінформованість про можливості працевлаштування за кордоном, незнання міграційного законодавства, недостовірне подання інформації про життя за кордоном, попит на дешеву робочу силу в країнах призначення, активна діяльність злочинних угруповань і недостатнє переслідування торговців людьми, насильство в

родині.

Те, що потенційними жертвами работоргівців є малоосвічені молоді люди з провінції, говорять експерти з питань запобігання торгівлі людьми.

Щоб не потрапити на «гачок» до торгівців потрібно обов'язково:

1. Дізнатися про візу, яка Вам потрібна, зателефонувавши до консульського відділу при посольстві країни, до якої збираєтесь їхати або перевіривши інформацію на їхній веб-сторінці;

2. Переконавшись, що працевлаштування на запропоновану Вам посаду буде законним. Працюючи нелегально, Ви порушуєте закон. Для законного працевлаштування за кордоном необхідно мати: дозвіл на роботу, відповідну візу, трудовий контракт;

3. З'ясувати, чи має фірма, що займається Вашим працевлаштуванням, відповідну ліцензію, зателефонувавши до Міністерства праці та соціальної політики України (044) 289 50 97 (пн. — чт. з 9:00 до 18:00) або перевіривши

«Перелік фірм, які отримали ліцензію на працевлаштування за кордоном» на веб-сторінці Міністерства <http://www.mlsp.gov.ua>;

4. Плануючи участь у молодіжних програмах Au-Pair або Work and Travel, перевірити легітимність діяльності агенції-посередника, зателефонувавши до Міністерства праці та соціальної політики України;

5. Уважно читати трудовий договір (контракт). Підписувати лише документи, складені зрозумілою для Вас мовою;

6. Повідомити своїх родичів або близьких про деталі поїздки, залишити їм детальну інформацію про закордонного роботодавця, а також копію свого паспорту та інших документів, пов'язаних із Вашою поїздкою;

7. Заздалегідь знайти та взяти із собою контактну інформацію посольства або консульства України та інших організацій, що надають допомогу мігрантам у країні, до якої збираєтесь.

Під час подорожі та перебуваючи за кордоном:

1. Довіряйте свої документи лише уповноваженим посадовим особам (працівникам прикордонних служб, поліції тощо). Ні в якому разі не залишайте свій паспорт у якості застави та не віддавайте його роботодавцям «для реєстрації» або з інших причин;

2. Зареєструйтеся в українському посольстві / консульстві в країні, де Ви плануєте залишатися довше ніж три місяці;

3. Зберігайте копії всіх важливих документів (віза, закордонний паспорт, національний паспорт, страховий поліс, контракт, запрошення тощо) у безпечному місці окремо від оригіналів;

4. Підтримуйте постійний контакт із родичами та близькими, повідомляйте їм про зміну місця роботи або проживання.

Подбайте про власну безпеку вже зараз, не станьте заручниками работоргівців!

**Затолук Мар'яна,
I курс**

26 квітня 2013 року в Юридичному інституті проводитимуться традиційні щорічні наукові конференції

Інформуємо Вас, що 26-27 квітня 2013 року в Юридичному інституті Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника відбудуться традиційні щорічні наукові заходи:

- щорічна Всеукраїнська науково-практична конференція молодих вчених і аспірантів «Вдосконалення правового регулювання прав та основних свобод людини і громадянина»;
- щорічна Всеукраїнська наукова студентська конференція «Законодавство України: погляд молодих правників».

Додаткову інформацію щодо участі у вказаних конференціях Ви можете отримати на сайті Юридичного інституту ПНУ імені Василя Стефаника law.pu.if.ua у розділі Новини.

Уперше в Україні відбудуться студентські змагання зі слідчих дій

20-21 квітня 2013 року на базі Хмельницького університету управління та права відбудуться I Всеукраїнські змагання зі слідчих дій імені Георгія Михайловича Рудого.

Метою заходу є сприяння закріпленню студентами теоретичних знань, надання їм можливості поспілкуватись з експертами для обміну досвідом та отримання практичних навичок у проведенні слідчих дій - центральної складової діяльності правоохоронних органів на стадії досудового розслідування.

Захід присвячений вшануванню пам'яті Георгія Михайловича Рудого - українського криміналіста-практика, завідувача розшукового відділення київської міської поліції, що був ініціатором створення першого на теренах Російської імперії дактилоскопічного бюро в Києві, а також використання для розкриття злочинів валізи слідчого та службово-розшукових собак.

Змагання є командним та проводиться у формі

моделювання слідчих дій у межах фабули, складеної Організаційним комітетом. Змагання проводяться у два етапи: відбірковий та фінальний. У відбірковому етапі команди-учасники проводять 2 слідчі дії.

За результатами відбіркового етапу визначається 4 команди-фіналісти. У фінальному етапі команди проводять 4 слідчі дії, визначені Організаційним комітетом. Переможцем змагань буде команда, яка набере найбільшу кількість балів за результатами проведення слідчих дій у фінальному етапі. Учасники отримують сертифікати, а переможці - цінний приз.

До участі запрошуються студенти 3-4 курсів юридичних вищих навчальних закладів та факультетів України.

ОФІЦІЙНА СТОРІНКА ЗАХОДУ В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ: <http://vk.com/inves.actions>

Яся Вакулenco

УКРАЇНА ЯКОЇ ТИ НЕ БАЧИШ РІВНЕНЩИНА

Історія таїть у собі багато секретів, і місто Рівне, попри свій недовгий вік, уже має на своєму рахунку кілька білих плям. Одна з них пов'язана з іменем Еріха Коха, гауляйтера Східної Пруссії та близького приятеля Гітлера.

Почалося ж усе з того, що Кох відмовився встановити столицю Райхскомісаріату в Києві й обрав натомість маленьке місто Рівне. Вибір цей історики пояснюють багатьма причинами, але йдеться наразі зовсім не про це, а про наслідки цього вибору. А головним із них є побудова в самому серці Рівного бункера.

Відступаючи з міста, німці підірвали цю оборонну споруду, забравши (або знищивши) всі документи та відомості про неї. Але залишився шлейф історій і легенд, які й досі передаються з уст в уста і живлять фантазію місцевих дигерів, які, незважаючи на те, що єдиний вхід до бункера через вентиляційну шахту вже кілька років перекрито, все ще сподіваються потрапити всередину і знайти там підтвердження (або спростування) хоч якоїсь із існуючих легенд.

Що ж, легенди ці так і залишаться легендами, бо бункер усе одно затоплений (це окрім того, що потрапити туди й так неможливо). Та, напевне, справжнє місто мусить мати свою легенду чи таємницю.

Якщо Вам набридло дивитися фільми жахів про покинуті будинки з привидами та хочеться реально полоскотати собі нерви, нема проблем! Сфотографувати привид священика або австрійського солдата можна навіть не виїжджаючи за межі України – оповитий легендами Дубенський форт, який ще називають Тараканівським, чекає відвідувачів аби «підставити їм підніжку».

І не треба хвилюватись, – тарганів тут немає, єдиними комахами, що вас турбуватимуть, будуть «мурахи» від моторошного сприйняття реальності.

Тараканівський форт знаходиться поруч з містом Дубно. Це фортеця XIX століття. Збудований заради захисту тодішніх західних кордонів Російської імперії. Будівництво розпочалося у 1860-х роках і тривало аж до 90-х років.

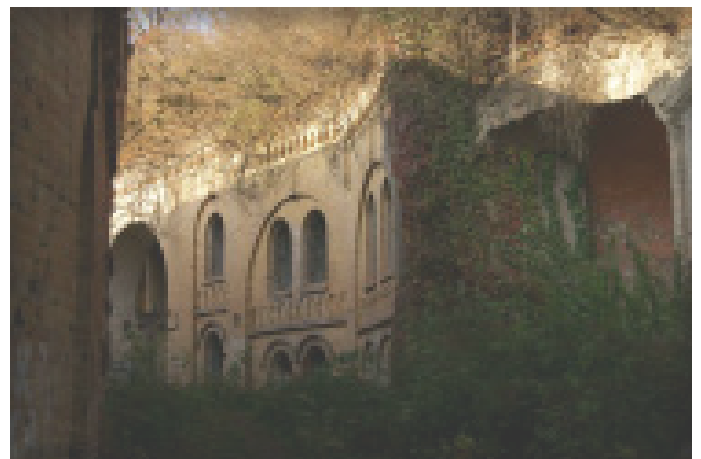
Тараканівський форт був на автономному забезпеченні, як самостійна бойова одиниця, на території якої була хлібопекарня, пральня, церква, морг, телефонний зв'язок та колодязі з питною водою.

На будівництво витратили мільйони карбованців, людських ресурсів, тонни каменю та бетону. Проте, коли форт був вже майже збудований, виявилось, що його можна обстріляти із сусіднього пагорба, тож росіяни покинули форт, який одразу ж зайняли австрійці.

Але Тараканівський форт постраждав не у війнах. Справа в тому, що у його стінах були водостоки, які забилися, коли будівлю залишили, від чого і почалося потім руйнування стін. Коли радянська влада мала намір експлуатувати форт під склад, вологі стіни цього завадили.

Незважаючи на пошкодження, форт просто вражає уяву з усіма його підземеллями, ровами, валами, мостами, шахтами ліфтів, де подавали набої для артилерії, безкінечними коридорами, що де-не-де закінчуються тупиками, або переходять на інший рівень.

По форту можна гуляти годинами, хоча там важко заблукати – структура проста, але надто розгалужена – проблематично швидко зорієнтуватись. В цьому, до речі, може допомогти нумерація, але буває, що одне приміщення може мати декілька номерів.

Почуття, які вирують під час відвідання цього місця, словами передати складно. Кожен турист відчуває тут щось своє. З одним лише можна погодитись – у форту не відчувається звичайної для покинутих місць порожнечі. Там постійно переслідує відчуття загубленості в часі. У покинутому храмі на території форту навіть закопують капсулу з хрестом, зарядженням енергією форту, щоб духи не сердилися і не шкодили гостям.

Базальтові стовпи. Фахівці стверджують, що більше ніде в Європі ви такого не побачите. Кам'яні стовпи, які місцями мають висоту у кількадесят метрів, каскадом спускаються до чаші, заповненої прозорою і від того неймовірно синьою водою.

Мільйони років тому на цьому місці лютували вулкани. Магма, немов желе з пекельної кухні, розтікалась, застигаючи й набуваючи оцих неймовірних форм.

А потім пісок і крейда поховали застигли базальти на купу років. Кажуть, що відкрив їх геть випадково місцевий селянин.

Десять в тридцятих роках XVII століття копав він собі щось на городі й зламав об камінь лопату. Та потім з відкопаного каміння вирішив зробити під хату фундамент.

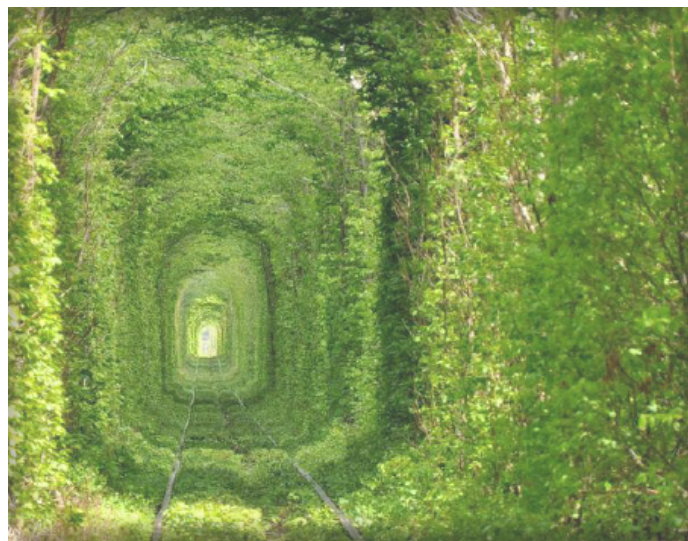

Ще кажуть, що копав він не просто так. Ніби неподалік Костополя згубив колись свого вельми коштовного персня король Ян Казимир. І велів помітити місцину, аби відшукати згодом. Ну а коли почали шукати – то й відкопали цих «кам'яних монстрів».

Як відомо, природа – найкращий дизайнер і творець, а Тунель кохання, що є на Рівненщині, беззаперечно цьому підтвердження.

Тунель є ботанічним феноменом, який знаходиться на певному відрізку залізничних колій між селищами Клевани та Оржів. Це зарості дерев, кущів, які сплелися між собою, та утворили дивовижний щільний тунель точної аничної форми. Влітку Тунель кохання має особливу красу, від якої перехоплює подих. Складається враження, що працював ландшафтний дизайнер, настільки ювелірно зведені «зелені стіни», особливо на деяких ділянках. Листя у поєднанні з квітучими рослинами утворюють природний мальовничий куточок, і ніби килимом вкривають тунель, яким щодня рухається старенький вантажний потяг. Є

кілька любовних повір'їв, пов'язаних із цією чарівною місциною, наприклад, найвідоміші з них такі. Закохані мають поцілуватися у той час, як тунелем проїде потяг, та обов'язково цієї миті загадати одне бажання на двох. Також дехто з молодят саджає тут квіти, які символізують їх почуття.

Культурна самобутність народу – це коштовне намісто, кожна перлина якого доповнює окрасу своєю унікальністю та неповторністю. Так і кожен край у намісті української історії та культури має своє неповторне обличчя та долю, творену віками. Мандруючи дорогами Рівненщини, кожен в змозі відкрити для себе багату історико-культурну спадщину краю, палітру краєвидів, ознайомитися із звичаями та обрядами регіону, автентичним фольклором.

Яна Шаріпова

• Офіційний сайт – www.law.pu.if.ua

- «Феміда клуб» - соціальна мережа «Вконтакті» - <http://vk.com/clubfemida>
- «ЮРФАКТИПЛЮС» - соціальна мережа «Вконтакті» - http://vk.com/urfactu_plus
- Прикарпатський правничий клуб у Facebook - <http://www.facebook.com/pr.law.club>
- Юр ТВ на Youtube <http://www.youtube.com/user/TvFemida>

Запрошуємо до співпраці

Газета «Юрфакти плюс» запрошує до співпраці з виданням практикуючих юристів (нотаріусів, адвокатів, юрисконсультів), працівників правоохоронних органів, суддів. Приймаються до розміщення матеріали, що раніше не були опубліковані або передані до друку в інших виданнях. Матеріали можна надсилати на електронну адресу - law-wif@mail.ru. Контактна особа - Зозуляк Ольга Ігорівна, тел. 099-241-26-99.

Вимоги до оформлення матеріалів: обсяг не повинен перевищувати 2 сторінок тексту з інтервалом 1,5; розмір шрифту - 14.

Наші координатори
ЛОГВІНОВА Марія Володимирівна, РОМАНКО Іванович, ЗОЗУЛЯК Ольга Ігорівна, СІЩУК Ліліана Василівна, ТОНІЄВИЧ Євгенія Дмитрівна, ГАНКЕВИЧ-ЖУРАВЛІОВА Ольга Михайлівна, ПИТЛІОВАНА Вікторія Павлівна, КОЗИЧ Ігор Васильович, КВАСНИЦЯ Степан Мирославович

Хто ми? Редколегія
Харишин Христина, 5 курс, Когут Юлія, 5 курс, Шаріпова Яна, Беложенко Юліана, 2 курс, Фещук Марта, 4 курс, Клименко Настя, 4 курс, Григор Юлія, 4 курс, Радишевська Зоряна, 3 курс, Корицька Ірина, 3 курс, Гриньо Влад, 3 курс, Грицак Надія, 3 курс, Ціцюра Олександра, 3 курс, Бугара Оксана, 2 курс, Угриновська Вікторія, 1 курс, Гладка Оксана, 1 курс, Затолюк Мар'яна, 1 курс

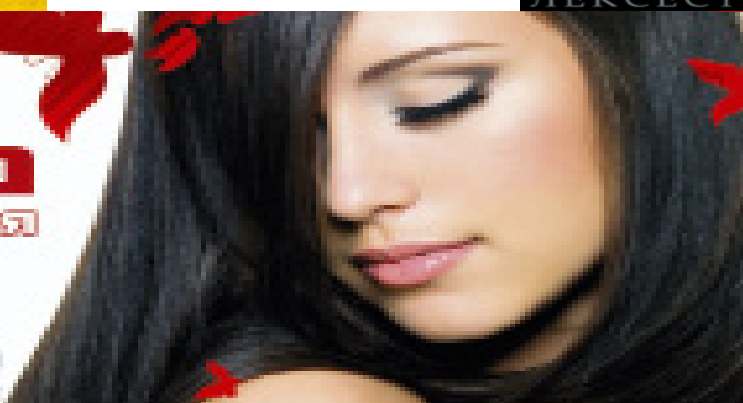

MORIS GROUP

LAW COMPANY ЮРИДИЧНА КОМПАНІЯ

вул. Мельника, 11 а
тел. +38 (0342) 72 00 28
моб.: +38 (095) 75 384 60
моб.: +38 (067) 93 266 93

- всі види перукарських послуг
- весільні та вечірні зачіски
- манікюр
- педикюр
- гелеве нарощування нігтів
- фарбування брів та вій
- професійна консультація косметолога

